EUROOPA KOHTU MÄÄRUS (viies koda)

28. juuni 2004*

Kohtuasjas C-445/02 P,

Glaverbel SA, asukoht Brüssel (Belgia), esindaja: *Rechtsanwältin* S. Möbus, kohtudokumentide kättetoimetamise aadress Luxembourgis,

apellatsioonkaebuse esitaja,

mille esemeks on apellatsioonkaebus Euroopa Ühenduste Esimese Astme Kohtu (teine koda) 9. oktoobri 2002. aasta kohtuotsuse T-36/01: Glaverbel *v.* Siseturu Ühtlustamise Amet (klaasplaadi pind) (EKL 2002, lk II-3887) tühistamiseks selles osas, kus Esimese Astme Kohus otsustas, et Siseturu Ühtlustamise Ameti (kaubamärgid ja tööstusdisainilahendused) esimene apellatsioonikoda ei ole oma 30. novembri 2000. aasta otsusega, milles ta keeldus registreerimast ühenduse kaubamärgina klaastoodete pinnale kinnitatavat motiivi (asi R 137/2000-1), rikkunud nõukogu 20. detsembri 1993. aasta määruse (EÜ) nr 40/94 ühenduse kaubamärgi kohta (EÜT 1994, L 11, lk 1) artikli 7 lõike 1 punkti b,

* Kohtumenetluse keel: inglise.

teine menetlusosaline:

Siseturu Ühtlustamise Amet (kaubamärgid ja tööstusdisainilahendused), esindajad: G. Schneider ja R. Thewlis,

kostja esimeses astmes,

EUROOPA KOHUS (viies koda),

koosseisus: koja esimees C. Gulmann (ettekandja), kohtunikud R. Silva de Lapuerta ja J. Makarczyk,

kohtujurist: F. G. Jacobs,
kohtusekretär: R. Grass,

ära kuulanud kohtujuristi arvamuse,

on andnud järgmise

määruse

1 Glaverbel SA (edaspidi „Glaverbel") esitas Euroopa Kohtu põhikirja artikli 49 alusel apellatsioonkaebuse, mis saabus Euroopa Kohtu kantseleisse 9. detsembril 2002, paludes tühistada Euroopa Ühenduste Esimese Astme Kohtu 9. oktoobri 2002. aasta otsuse kohtuasjas T-36/01: Glaverbel *v.* Siseturu Ühtlustamise Amet (klaasplaadi pind) (EKL 2002, lk II-3887, edaspidi „vaidlustatud kohtuotsus") selles osas, kus Esimese Astme Kohus otsustas, et Siseturu Ühtlustamise Ameti (kaubamärgid ja tööstusdisainilahendused) (edaspidi „ühtlustamisamet") esimene apellatsioonikoda ei ole oma 30. novembri 2000. aasta otsusega, milles ta keeldus registreerimast ühenduse kaubamärgina klaastoodete pinnale kinnitatavat motiivi (asi R 137/2000-1, edaspidi „vaidlustatud otsus"), rikkunud nõukogu 20. detsembri 1993. aasta määruse (EÜ) nr 40/94 ühenduse kaubamärgi kohta (EÜT 1994, L 11, lk 1) artikli 7 lõike 1 punkti b.

Õiguslik raamistik

2 Määruse nr 40/94 artikkel 4 sätestab:

„Ühenduse kaubamärgi võivad moodustada mis tahes tähised, mida on võimalik graafiliselt esitada, eelkõige nimed, sealhulgas isikunimed, kujutised, tähed, numbrid või kaupade või nende pakendi kuju, kui selliste tähiste põhjal on võimalik eristada ühe ettevõtja kaupu või teenuseid teiste ettevõtjate omadest."

3 Sama määruse artikli 7 lõiked 1 ja 3 sätestavad:

„1. Ei registreerita:

[...]

b) kaubamärke, millel puudub eristusvõime;

[...]

3. Lõike 1 [punkti b] ei kohaldata, kui kaubamärk on kasutamise käigus muutunud neid kaupu või teenuseid eristavaks, mille jaoks registreerimist taotletakse."

Vaidluse aluseks olevad asjaolud

4 Glaverbel esitas 24. aprillil 1998 ühtlustamisametile taotluse registreerida ühenduse kaubamärgina tähis, mis on kirjeldatud kui „toodete pinnale kinnitatav kujutis", toodete jaoks, mis kuuluvad 15. juuni 1957. aasta märkide registreerimisel kasutatava kaupade ja teenuste rahvusvahelise klassifikatsiooni Nizza kokkuleppe (uuesti läbi vaadatud ja parandatud) klassidesse 11, 19 ja 21, s.o peamiselt ehituses ja sanitaarseadmete valmistamiseks kasutatavad klaastooted.

5 Kaubamärk, mille registreerimist taotleti, kujutab endast klaasist toodete pinnale kinnitatavat abstraktset motiivi.

6 Kontrollija lükkas 24. jaanuari 2000. aasta otsusega taotluse tagasi põhjendusel, et taotletaval tähisel puudub eristusvõime määruse nr 40/94 artikli 7 lõike 1 punkti b tähenduses.

7 Hageja esitas 4. veebruaril 2000 selle otsuse vastu hagi.

8 Vaidlustatud otsuses oli tagasilükkamist põhjendatud sellega, et antud tähisel puudub eristusvõime, kuna ta on kõlbmatu näitamaks asjassepuutuvate toodete kaubanduslikku päritolu.

Vaidlustatud kohtuotsus

9 Glaverbel esitas vaidlustatud otsuse tühistamiseks hagiavalduse, mis saabus Esimese Astme Kohtu kantseleisse 19. veebruaril 2001.

10 Vaidlustatud kohtuotsusega see hagi rahuldati.

11 Lükanud tagasi hageja väite, et on rikutud määruse nr 40/94 artikli 7 lõike 1 punkti b, nõustus Esimese Astme Kohus väitega, mille hageja lisaks sellele esitas sama määruse artikli 7 lõike 3 alusel, et on rikutud tema õigust olla ära kuulatud. Seega tunnistas vaidlustatud kohtuotsus vaidlustatud otsuse kehtetuks.

Poolte taotlused

12 Glaverbel palub Euroopa Kohtul:

— tühistada vaidlustatud kohtuotsus selles osas, kus Esimese Astme Kohus leiab, et ühtlustamisameti esimene apellatsioonikoda ei ole rikkunud määruse nr 40/94 artikli 7 lõike 1 punkti b;

— tühistada vaidlustatud otsus selles osas, kus viimati nimetatud sätte alusel keeldutakse asjassepuutuva tähise registreerimisest;

— jätta Esimese Astme Kohtu ja käesoleva kohtumenetluse kulud ühtlustamisameti kanda.

13 Ühtlustamisamet palub kohtul jätta apellatsioonkaebus rahuldamata ja kohtukulud Glaverbeli kanda.

Apellatsioonkaebus

14 Kodukorra artikli 119 kohaselt, kui apellatsioonkaebus on ilmselgelt vastuvõetamatu või ilmselgelt põhjendamatu, võib Euroopa Kohus ettekandja-kohtuniku ettekande alusel ja pärast kohtujuristi ärakuulamist mis tahes ajal jätta apellatsioonkaebuse põhistatud määrusega läbi vaatamata.

15 Glaverbel kaebab, et Esimese Astme Kohus tugines määruse nr 40/94 artikli 7 lõike 1 punkti b ekslikule tõlgendusele, leides, et kujutis klaasil, mille registreerimist ühenduse kaubamärgina Glaverbel taotleb, ei evi eristusvõimet.

16 Apellatsioonkaebuse põhjendus jaguneb neljaks osaks.

Esimene osa

Poolte argumendid

17 Glaverbel rõhutab, et määruse nr 40/94 artikli 4 tähenduses ei ole erinevate graafiliselt esitatavate tähiste vahel võimalik vahet teha. Eelkõige tingimus, et „selliste tähiste põhjal on võimalik eristada ühe ettevõtja kaupu või teenuseid teiste ettevõtjate omadest", peab olema ühetaoliselt kohaldatav kõigile tähistele. See tähendab, et neile tuleb kohaldada samu tingimusi, kriteeriume ja tõlgendusi.

18 Glaverbel heidab Esimese Astme Kohtule ette, et see leiab vaidlustatud kohtuotsuse punktis 23, et toodete pinnale kinnitatava motiivi ning sõna- või kujutismärgi juhtudel ei tarvitse sihtrühm tähiseid ühtmoodi tajuda. See seisukoht on väär. Täpsemalt oleks väär kinnitada, et see viib eristusvõime erineva hindamiseni. Esimese Astme Kohus on ekslikult asunud seisukohale, et sihtrühm on harjunud vahetult tajuma sõna- või kujutismärke kui toote kaubandusliku päritolu tähiseid. Selline seisukoht teeb vahet sõna- või kujutismärkidel ning muud liiki kaubamärkidel, nagu sellised kaubamärgid, mida käsitletakse käesolevas kohtuasjas. Selle tagajärjel oleks sõna- ja kujutismärkide eristusvõime üldiselt suurem kui muud tüüpi kaubamärkidel. Selline tõlgendus ei ole õiguslikult põhjendatud.

19 Ühtlustamisamet leiab, et selles osas on apellatsioonkaebus vastuvõetamatu, kuna see kujutab endast kriitikat faktide hindamisele Esimese Astme Kohtu poolt.

Kohtu hinnang

20 Tõlgendades määruse nr 40/94 artikli 7 lõike 1 punkti b, tuletab Esimese Astme Kohus vaidlustatud kohtuotsuse punktis 22 õigustatult meelde, et tähise eristusvõimet tuleb hinnata arvestades ühelt poolt kaupu ja teenuseid, mille jaoks registreerimist taotleti, ja teiselt poolt seda, kuidas sihtrühm tähisest aru saab (vt nõukogu 21. detsembri 1988. aasta esimese direktiivi 89/104/EMÜ kaubamärke käsitlevate liikmesriikide õigusaktide ühtlustamise kohta (EÜT 1989, L 40, lk 1) artikli 3 lõike 1 punktis b sisalduva samalaadse sätte kohta 18. juuni 2002. aasta otsus kohtuasjas C-299/99: Philips, EKL 2002, lk I-5475, punktid 59 ja 63, ning 12. veebruari 2004. aasta otsus kohtuasjas C-218/01: Henkel, kohtulahendite kogumikus veel avaldamata, punkt 50).

21 Vaidlustatud kohtuotsuse punktis 23 on samuti õigustatult esile toodud, et määruse nr 40/94 artikli 7 lõike 1 punkt b ei tee vahet eri liiki tähiste vahel (vt samuti direktiivi 89/104 artikli 3 lõike 1 punkti b kohta 8. aprilli 2003. aasta otsus liidetud kohtuasjades C-53/01–C55/01: Linde jt, EKL 2003, lk I-3161, punkt 42).

22 Seejärel on Esimese Astme Kohus vaidlustatud kohtuotsuse samas punktis väljendanud seisukohta, et toodete pinnale kinnitatavat motiivi ja tähistatavate toodete suhtes sõltumatuks tähiseks olevat sõna- või kujutismärki ei tarvitse sihtrühm täpselt ühtmoodi tajuda. Esimese Astme Kohus rõhutas, et kui sihtrühmal on harjumus sõna- ja kujutismärke vahetult tajuda kui toote kaubandusliku päritolu näitajaid, ei toimu see tingimata samamoodi, kui tähis läheb segi selle toote välisilmega, mille jaoks tähist taotletakse.

23 Selles suhtes tuleb kõigepealt tõdeda, et varasemas kohtupraktikas on Euroopa Kohus leidnud, et kui eri liiki kaubamärkide eristusvõime hindamise kriteeriumid on ühesugused, siis nende kriteeriumide kohaldamisel võib ilmneda, et sihtrühm ei saa kõigist neist liikidest ühtemoodi aru, mille tulemusena võib üht liiki kaubamärkide eristusvõime kindlakstegemine osutuda keerulisemaks kui teist liiki kaubamärkidel (vt eespool viidatud Henkeli kohtuotsus, punkt 52; 29. aprilli 2004. aasta otsused liidetud kohtuasjades C-456/01 P ja C-457/01 P: Henkel *v.* ühtlustamisamet, kohtulahendite kogumikus veel avaldamata, punkt 38; C-468/01 P ja C-472/01 P: Procter & Gamble *v.* Siseturu Ühtlustamise Amet, kohtulahendite kogumikus veel avaldamata, punkt 36, ning C-473/01 P ja C-474/01 P: Procter & Gamble *v.* Siseturu Ühtlustamise Amet, kohtulahendite kogumikus veel avaldamata, punkt 36).

24 Vaidlustatud kohtuotsuse kritiseeritavad seisukohad on varasema kohtupraktikaga kooskõlas.

25 Seega on etteheide ilmselgelt põhjendamatu.

26 Järelikult tuleb apellatsioonkaebuse esimene osa tagasi lükata.

Teine osa

Poolte argumendid

27 Glaverbel heidab Esimese Astme Kohtule ette, et see leiab vaidlustatud kohtuotsuse punktides 26 ja 30, et toote pinnale kinnitatav motiiv:

— on eelkõige tajutav kui klaasi läbipaistmatust tagav tehniline vahend;

— ei ole sihtrühma jaoks eristava tähisena lihtsalt meeldejääv oma keerukate ja ebatavaliste omaduste tõttu, mis tunduvad seonduvat pigem esteetilise või dekoratiivse viimistlusega;

— jätab ebapüsiva mulje.

28 Glaverbel rõhutab, et on olemas tuhandeid võimalikke kujutisi, mis kõik muudavad klaasplaadi läbipaistmatuks. Tarbija valiks klaasplaadi, lähtudes kujutisest, mis talle kõige rohkem meeldib. Seega ei tajuks ta kujutist eelkõige kui tehnilist vahendit klaasplaadi läbipaistmatuks muutmiseks. Asjaolu, et tähis on keeruline ja ebatavaline, viib üldiselt tõdemusele, et see evib eristusvõimet. Keskmine hästi informeeritud tarbija, kes ostab klaasplaadi, mille pinnal on kõnealune motiiv, tunneks selle klaasplaadi otsekohe ära, nähes seda teises kohas, ja arvaks, et see pärineb samalt ettevõtjalt, isegi kui motiivi detailid on keerulised.

29 Glaverbeli arvates on klaasi pinnale kinnitatud motiiv eelkõige tajutav kui toote päritolu näitaja ja mitte kui tehniline või dekoratiivne omadus. Võib eeldada, et paljud kaubamärgid on tajutavad mitte ainult toote päritolu näitajatena, vaid ka dekoratiivse elemendina, kuna tarbijad nii soovivad ja tootjad peavad vältima olukorda, kus kaubamärk, olgu see siis sõna- või kujutismärk või muud liiki kaubamärk, muudaks toote eemaletõukavaks. Lõpuks ei ole seatud nõuet, et mulje peaks olema püsiv. Sõna- või kujutismärgid võivad olla mitmeti tõlgendatavad ja see ei tähenda, et siit võiks teha järelduse eristusvõime puudumisest.

30 Ühtlustamisamet leiab, et etteheide on vastuvõetamatu eelkõige just sedastuste osas, et tähis on eelkõige tajutav kui klaasi läbipaistmatuks muutev tehniline vahend ja et tähise keerukus teeb raskemaks selle meeldejätmise, kuna see tähendab kriitikat faktide hindamisele.

Kohtu hinnang

31 EÜ artiklist 225 ja Euroopa Kohtu põhikirja artiklist 58 tulenevalt võib Esimese Astme Kohtu otsuseid edasi kaevata üksnes õigusküsimustes. Seega faktide

hindamine, välja arvatud juhul, kui Esimese Astme Kohus on esitatud tõendeid ilmselgelt vääralt tõlgendatud, ei ole Euroopa Kohtu kontrollile alluv õigusküsimus (vt eelkõige 21. juuni 2001. aasta otsused liidetud kohtuasjades C-280/99 P — C-282/99 P: Moccia Irme jt *v.* komisjon, EKL 2001, lk I-4717, punkt 78, ja 19. septembri 2002. aasta otsus kohtuasjas C-104/00 P: DKV *v.* Siseturu Ühtlustamise Amet, EKL 2002, lk I-7561, punkt 22).

32 Vaidlustatud kohtuotsuse punktides 26–30 analüüsis Esimese Astme Kohus konkreetselt kõnealuseid klaastooteid.

33 Kohus leidis, et paljudest väikestest lõputult korduvatest triipudest moodustuv motiiv on sõltumata plaadi pinnast osa toote enda välisilmest ja annab edasi toote iseloomulikke tunnuseid sedavõrd, et on eelkõige tajutav kui klaasi läbipaistmatust tagav tehniline võte. Peale selle leidis ta, et motiivil, mille registreerimist taotletakse, on keerukad ja ebatavalised omadused, mis tunduvad seonduvat pigem esteetilise või dekoratiivse viimistlusega. Ta hindas, et motiivi üldine keerukus ja selle kinnitamine toote välispinnale ei võimalda meelde jätta motiivi iseloomulikke detaile ega sellest aru saada, tajumata samal ajal toote olemuslikke tunnuseid. Lõpuks asus ta seisukohale, et motiivist tekkiv mulje on ebakindel ja varieerub sõltuvalt vaatenurgast, valgustugevusest või klaasi kvaliteedist.

34 Esimese Astme Kohus jõudis järeldusele, et tähis ei toimi toote päritolu näitajana sihtrühma jaoks, mis koosneb nii ehitusala spetsialistidest kui ka laiast avalikkusest.

35 Glaverbeli väidete eesmärk on tõestada, et vaidlusalune motiiv on tarbijale vahetult ja ilmselgelt arusaadav kui toote päritolu näitaja.

36 Seega on need väited suunatud üksnes sellele, et võtta uuesti arutusele faktide hindamine Esimese Astme Kohtu poolt, kusjuures väärtõlgendusele viitavad põhjendused puuduvad.

37 Apellatsioonkaebuse põhjenduse teine osa on seega ilmselgelt vastuvõetamatu.

38 Seega tuleb apellatsioonkaebuse teine osa tagasi lükata.

Kolmas osa

Poolte argumendid

39 Glaverbel peab oluliseks võtta arvesse, et paljud kaubamärgid on registreeritud kui toote enda kuju. Ta rõhutab, et näiteks toodete või pudelite pakend võib olla kaubamärgina registreeritud ja kaitstud, kuigi nende algne otstarve on toodet sisaldada või esitada. Niisiis koosneb toote kuju tema välisilmest nagu antud juhulgi. Järelikult, kui on võimalik registreerida toote kuju igasuguste täiendavate tunnuste puudumisel, tuleks registreerida ka käesoleva kohtuasja esemeks oleva kaubamärgi taolised kaubamärgid eriti seetõttu, et eri liiki kaubamärke tuleb ühetaoliselt kohelda.

40 Ühtlustamisamet kinnitab, et apellatsioonkaebuse see osa on ilmselgelt põhjendamatu, kuna ühelgi korral ei ole Esimese Astme Kohus üldistavalt eitanud võimalust registreerida tähist, mis kujutab endast toote pinnale kinnitatavat ornamentaalset motiivi.

Kohtu hinnang

41 Määruse nr 40/94 artikli 4 alusel võivad ühenduse kaubamärgi moodustada toote või selle pakendi kuju, samuti kujutis või mis tahes muu tähis, mida on võimalik graafiliselt esitada. Siiski võib selline tähis osundatud sätte kohaselt moodustada kaubamärgi vaid tingimusel, et see on sobiv eristamaks ühe ettevõtja kaupu või teenuseid teise ettevõtja omadest.

42 Vaidlustatud kohtuotsuse punktis 19 on Esimese Astme Kohus õiguspäraselt otsustanud, et toote pinnale kinnitatav motiiv võib moodustada ühenduse kaubamärgi niivõrd, kuivõrd see on sobiv eristamaks ühe ettevõtja kaupu või teenuseid teise ettevõtja omadest.

43 Esimese Astme Kohus ei ole seega üldse otsustanud, et tähist, mis kujutab endast toote pinnale kinnitatavat motiivi, ei saa registreerida.

44 Seega väide, mille kohaselt käesolevas asjas käsitletavat kaubamärki peab saama registreerida samaväärselt nagu saab registreerida toote kuju, põhineb ekslikul eeldusel. Sel põhjusel on väide ilmselgelt põhjendamatu.

45 Neil asjaoludel tuleb apellatsioonkaebuse kolmas osa tagasi lükata.

Neljas osa

Poolte argumendid

46 Glaverbel heidab Esimese Astme Kohtule ette, et see lükkas vaidlustatud kohtuotsuse punktis 32 kõrvale tarbijate avaldused, mis sisaldasid kinnitusi nagu näiteks: „kui ma näen klaasi, millel on kõnealune kujutis, siis tean, et see klaas tuleb konkreetselt tootjalt", põhjendusel, et need on seotud kasutamise teel omandatud eristusvõime testimisega. Ta rõhutas, et kuigi need avaldused edastati ühtlustamisametile seoses määruse nr 40/94 artikli 7 lõike 3 alusel esitatud taotlusega näitamaks seda, et tähis on ulatusliku kasutamise käigus omandanud eristusvõime, ei tähenda see, et Esimese Astme Kohus, arutades sama määruse artikli 7 lõike 1 punkti b alusel esitatud taotlust, võiks need tagasi lükata. Viimati nimetatud sättel põhinevat taotlust oleks tarbijate kinnitusest tulenev argument toetanud. Tarbijate kinnitus ei sisaldanud elemente, mis oleksid võimaldanud teha järeldust, et avalduse teinud isik teadis kõnealuste klaasplaatide laialdasest kasutamisest. Vastupidi, see kajastas vaid tarbija arvamust, et klaasplaatidel on eristusvõime.

47 Ühtlustamisamet rõhutas, et:

— kuigi ta ei ole üksikasjalikult analüüsinud ega võrrelnud Glaverbeli viidatud avaldusi, on need dokumendid, mis esitati koos Glaverbeli registreerimistaotlu-

sega, lubamatud apellatsioonimenetluses, kuna neid ei ole esitatud menetluse varasemas staadiumis;

— igal juhul on Esimese Astme Kohus arvestanud spetsialistide avaldusi, mis sisalduvad kohtuasja dokumentides, ja asunud seisukohale, et kuna sihtrühm ei koosne ainult spetsialistidest, siis ei saa need avaldused muuta tema hinnangut selle kohta, kuidas tarbija üldiselt klaasile trükitud motiivist aru saab.

Kohtu hinnang

48 Vastupidiselt sellele, mida väidab ühtlustamisamet, on Glaverbeli viidatud avaldused, mis on liidetud tema apellatsioonkaebusele lisana A 12, Esimese Astme Kohtule esitatud. Need on esitatud hagi lisana A 7. Seega ei saa arvesse võtta vastuvõetamatuse väidet, mis on suunatud nimetatud dokumentide esitamise vastu.

49 Nende dokumentide hulgas on Glaverbeli ühe töötaja avaldus ning viisteist muud avaldust klaasiala professionaalidelt ja spetsialiseerunud ajakirjanikelt. Kõik avaldused sisaldavad kinnitust, et tegelikult tunneks avaldaja vaidlusalust motiivi nähes otsekohe ära, et eriomane klaastoode pärineb Glaverbelilt. Kõik avaldajad tõid esile, et nende teadmised toodete kohta on omandatud kutsetegevuse käigus. Enamik rõhutas oma pikaajalisi praktilisi kogemusi ja vaidlusaluse motiiviga tähistatud kauba turustamist.

50 Nimetatud dokumentidest lähtudes Esimese Astme Kohus vaidlustatud kohtuotsuse punktis 32:

— otsustas, et tema järeldus tähise eristusvõime puudumise kohta ei ole ümber lükatud Glaverbeli põhjendustega, et tarbija võib selle tähise ära tunda, kuna neid tooteid on juba pikka aega turustatud, ja et spetsialistid ei saa ära tundmata jätta, et selliselt tähistatud tooted pärinevad hagejalt;

— asus seisukohale, et ühelt poolt põhineb kõnealune argument kasutamise käigus omandatud eristusvõimel, mitte motiivi algsel eristusvõimel, ja teiselt poolt ei saa kõnealuste klaastoodete ainsaks sihtrühmaks pidada vaid spetsialiste, ehitusala või klaasitööstuse kutselisi töötajaid.

51 Eeltoodud põhjendusi, avalduste sisu ja avaldajate seisundit arvestades on ilmne, et vastupidiselt Glaverbeli kinnitusele jättis Esimese Astme Kohus vastavad dokumendid kõrvale nende hindamise tulemusena ja mitte üksnes formaalsel põhjusel, nagu oleksid need esitatud sihiga toetada registreerimistaotlust, mis põhineb kasutamise käigus omandatud eristusvõimel vastavalt määruse nr 40/94 artikli 7 lõikele 3.

52 Seega on Glaverbeli etteheide ilmselgelt põhjendamatu.

53 Isegi kui eeldada, et apellatsioonkaebuse põhjenduse käsitletav osa sisaldab ühtlasi etteheidet, et Esimese Astme Kohus oleks pidanud avalduste sisust tulenevalt tegema järelduse, et avalduste koostajad kinnitasid, et vaidlusalusel motiivil on olemuslik eristusvõime määruse nr 40/94 artikli 7 lõike 1 punkti b tähenduses, siis piisab sedastamisest, et selline etteheide tõstatab faktide hindamise küsimuse, ja seega — kuna miski ei osuta sellele, nagu oleks kohus esitatud tõendeid ilmselgelt vääralt tõlgendanud — on see etteheide apellatsiooni raamides ilmselgelt vastuvõetamatu.

54 Siit järeldub, et apellatsioonkaebuse neljas osa tuleb samuti tagasi lükata.

55 Kuna apellatsioonkaebuse neljast alusest ei olnud ükski vastuvõetav, tuleb apellatsioonkaebus kokkuvõttes rahuldamata jätta.

Kohtukulud

56 Vastavalt kodukorra artikli 69 lõikele 2, mida kodukorra artikli 118 alusel kohaldatakse apellatsioonkaebuste suhtes, on kohtuvaidluse kaotanud pool kohustatud hüvitama kohtukulud, kui vastaspool on seda nõudnud. Kuna Glaverbel on kohtuvaidluse kaotanud, tuleb kohtukulud jätta tema kanda, arvestades ühtlustamisameti sellekohast nõuet.

Esitatud põhjendustest lähtudes

EUROOPA KOHUS (viies koda)

otsustab:

1. Jätta apellatsioonkaebus rahuldamata.

2. Jätta kohtukulud Glaverbel SA kanda.

28. juunil 2004 Luxembourgis.

Kohtusekretär

R. Grass

Viienda koja esimees

C. Gulmann